

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dinsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

De Oostenrijksche kommissaris in Holstein, heeft het bestuur over dat gewest aanvaard met eene proclamatie, waarin hij vele fraaije toezeggingen doet, met name ook, van de autonomie van het hertogdom te zullen handhaven. De Holsteiners zijn nu eenmaal in het schuitje en moeten dus meêvaren, en al wat van die fraaije beloften verwezenlijkt wordt, mogen zij zich als winst aanrekenen. Van een toestand na den voorloopigen werd door den generaal geen woord gerept, en het is de vraag, of die van dien aard zal zijn, dat het der moeite waar is er naar te verlangen.

Volgens de *Flensburger Ztg.*, zijn ook de Sleeswijkers op eene proclamatie onthaald, waarin hun de verrukkelijke mare werd verkondigd, dat zij nu aan het gezag van den koning van Pruissen onderworpen zijn. Benijdenswaardige toestand voorwaar bij een bestuur als tegenwoordig in Pruissen bestaat! Nog meer dan vroeger zullen nu de Noord-Sleeswijkers reden hebben om reikhalzend uit te zien naar eene schikking, die hen aan Denemarken hergeeft.

Naar men verneemt, is aan de Russische gezanten bij de verschillende hoven, betreffende de overeenkomst van Gastein, door hun kabinet eene circulaire gezonden, overeenkomende, met die door de kabinetten van St. James en de Tuileriën aan hunne gezanten gezonden. De drie mogendheden hebben elkander hare meening betreffende gemelde overeenkomst doen kennen en zijn het in deze geheel eens.

De circulaire, van het Fransche kabinet uitgegaan, zou luiden als volgt:

„De bladen hebben ons den tekst der overeenkomst van Gastein meêgedeeld. Het is mijn voornemen niet, de bepalingen ieder afzonderlijk na te gaan, maar het is niet van belang ontbloot, de beweegredenen op te sporen, die de beide Duitsche grootmagten bij hare onderhandelingen geleid hebben. Hebben zij het regt der oude verdragen formeel willen bekrachtigen? Gewis niet; de Weener verdragen hadden de voorwaarde van het bestaan der Deensche monarchie geregeld. Deze voorwaarden zijn omvergeworpen. Het Londensch verdrag was een nieuw bewijs van Europa's

voorzorg in het belang der integriteit van de Deensche monarchie; het is door de beide mogendheden, die het mede hadden ondertekend, verscheurd. Hebben Oostenrijk en Pruissen zich vereenigd om een erkend erfregt te doen gelden? In plaats van den regthebbenden pretendent het betwist erfdeel terug te geven, verdeelen zij het onderling. Gaan zij te rade met Duitschlands belangen?..... Maar hunne medeleden van den bond hebben eerst door de dagbladen kennis bekomen van hetgeen te Gastein is overgenomen. Duitschland wilde een ongedeelden staat Sleeswijk-Holstein, gescheiden van Denemarken en bestuurd door een zelfstandig vorst, wiens aanspraken het met warmte voorstond. Deze populaire kandidaat is nu ter zijde gesteld en de hertogdommen komen, verdeeld in plaats van ongedeeld, aan twee meesters. Hebben de beide magten niet de belangen der hertogdommen willen waarborgen?..... Maar de eenheid van hun gebied was toch, naar men zeide, de levensvoorwaarde voor hun voorspoed. Heeft de deeling dan ten minste het doel, twee revaliserende nationaliteiten tot rust te brengen, paal en perk te stellen aan hun inwendige twisten, door elk harer een onafhankelijk bestaan te verzekeren. Ook dat is niet het geval, want de scheidingslinie, die niet in de verste verte het verschil van nationaliteit cerbiedigt, laat de vermenging der Denen met de Duitschers voortduren. Op welken grondslag berust dan de Oostenrijksch-Pruissische overeenkomst? Wij betreuren het, er geen anderen grondslag voor te vinden dan het geweld, geen andere regtvaardiging dan het goedvinden der bezitters. Dit is eene wijze van handelen, waaraan het tegenwoordig Europa ontwend was, en slechts in de droevigste tijden der geschiedenis kan men er anteceden ten voor vinden. Geweld en verovering waren er voorheen het regtsgevoel en het regtsbewustzijn der volkeren. Stelt men die in de plaats der beginselen, die het leven der hedendaagsche maatschappij regelen, dan vormen zij een element van verwarring en omverwerping en kunnen slechts de oude staatkundige orde van zaken omverwerpen, zonder een nieuwe duurzaam te grondvesten.”

In Amerika worden krachtige pogingen aangewend om den toestand van *Jefferson Davis* en van *Stephens* te verzachten. In alle streken van het Zuiden worden petitiën ge-

teekend, waarin *Johnson* verzocht wordt, aan *Jefferson Davis* gratie te verleen. Onder die verzoekschriften is er een van 4000 dames in Mississippi, en ook uit Savannah is een door een groot aantal aanzienlijke vrouwen onderteekend verzoekschrift naar Washington opgezonden. Thans hoort men zelden meer smadelijke uitvallen tegen *Jefferson Davis*, en het is niet onwaarschijnlijk, dat hem gratie verleend zal worden. Voor het begenadigen en in vrijheid stellen van *Stephens* worden te Washington door zijne vrienden persoonlijk en regtstreeks ijverig pogingen aangewend, en *Johnson* neemt de voor hem inkomende verzoeken goed op.

Uit Nieuw-York schrijft men van 29 Aug. Met de vermindering der legers is het thans ernst. Behalve de 30000 man, die onlangs in Texas naar huis gezonden zijn en behalve de dagelijks nog huiswaarts keerende regimenten, zijn in de vorige week nog 85 generaals ontslagen, omdat hunne diensten voortaan niet meer noodig zijn. Zij krijgen geen pensioen, want zij waren slechts voor den oorlog aangesteld. Velen dier ontslagenen zullen daardoor zeer getroffen worden; zij hebben hunne gezondheid opgeofferd, hebben vroegere betrekkingen verlaten en vinden nu niet ligt nieuwe.

Sedert eenigen tijd zegt men weder, dat het Romeinsche hof door zijn financiëlen nood er toe gebragt wordt te rekenen op de door Italië aanvaarde verplichting om een deel van de pauselijke schuld te dragen. Het wil echter niet met Italië onderhandelen en het Italiaansche kabinet zal zijne beurs niet openen, zoolang het niet door de pauselijke regering erkend is.

Van de vele verwachtingen die men te Warschau op het bezoek van den grootvorst grondde, is niet een vervuld. Hij is naar Moscou vertrokken, zonder dat zelfs de staat van beleg is opgeheven. Om de burgerlijke administratie des lands heeft hij zich volstrekt niet bekommerd, ja, hij heeft zelfs geen deputatie of hooge burgerlijke ambtenaren ontvangen, maar zich slechts met de organisatie der artillerie en van het vestingwezen bemoeid.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

DOESBORGH, 19 Sept. Door den Raad dezer gemeente is, in de Vergadering van jl. vrijdag besloten om, met het oog op de heerschende runderpest, de veemarkten alhier tijdelijk te schorsen, en is vastgesteld, de volgende verordening op den in- en doorvoer van vee, enz.:

1. Alle in- en doorvoer van Rund- en Wolven, hoegenaamd, in de Gemeente Doesborgh, hetzij te land hetzij te water, is verboden, tenzij gedekt door eene verklaring, afgegeven door een geëxamineerd veearts, waaruit ten duidelijkste blijkt: 1°. dat het bedoelde Vee gezond is, en 2°. dat het uitgevoerd is uit eene Gemeente, waarin hoegenaamd geene besmettelijke ziekte heerscht. Zoodanig eene verklaring blijft slechts 12 uren van kracht.

2. Gelijk verbod en dezelfde verklaring geldt voor alles, wat afkomstig is van Rund- en Wolven, zoo als: Vleesch, Hoornen, Klaauwen, natte Huiden, Wol, enz. Geroookt vleesch is in deze bepaling niet opgenomen.

3. Ongeacht de bepalingen in Art. 1 opgenomen, zal geen Rund- of Wolven in de Gemeente mogen worden in- of doorgevoerd, dan na te zijn onderzocht door een of meer, daartoe door het Gemeente-Bestuur aan te wijzen, ambtenaren.

4. De overtreding dezer verordening zal gestraft worden met eene geldboete van vijf en twintig gulden, of gevangenisstraf van 3 dagen.

5. Onmiddellijk na afkondiging, treedt deze verordening in werking.

Ook wacht men hier binnen kort eene verordening op de keuring van Rund- en Varkenvleesch.

Utrecht, 18 September. Wij hebben heden de treurige tijding te vermelden, dat de runderpest, zoo lang door ons gevreesd, ook thans werkelijk in onze provincie is uitgebroken. De uitmuntende zorgen van het hoofdbestuur van dit gewest hebben door de gansche provincie weêrklank gevonden, maar helaas niet kunnen verhoeden dat het kwaad toch ook bij ons is doorgedrongen. Te Maarsseveen is n.l. heden morgen een beest, behoorende aan *Jan van Niekerk* en *Jan van der Meent*, gestorven en terstond geopend, en heeft onze ervaren veearts, de heer *Hekmeijer*, moeten constateren dat het aan de veepest is bezweken. Nog 4 beesten van dezelfde zijn ernstig ziek, terwijl de 5 anderen van genoemde veehouders in 't gevaar verkeerden van ook spoedig te zullen worden aangetast. Men is dan ook van wege het provinciaal bestuur er op bedacht, zo allen terstond te doen afnaken.

Aan den staatsspoorweg wordt nabij Hengelo ijverig gewerkt. De werkzaamheden vorderen dan ook goed. De dag der opening is reeds meermalen uitgesteld. De lijn zal echter nu bepaald op 2 October a. s. worden geopend. Daarbij zullen, naar men verneemt, eenige onzer ministers tegenwoordig zijn.

Naar men verneemt, heeft de regering het voornemen de maatregelen, tot scheiding van kerk en staat nog vereischt, met klem te bespoedigen, zoodat daartoe al het noodige in den loop van het volgende jaar tot stand zou worden gebragt, en de afzonderlijke administratiën van eeredienst als zoodanig voor het laatst in de nu aan te bieden begrotingswetten voor 1866, elk een afzonderlijk bestaan zouden hebben.

Men leest het volgende in de *Landb. Ct.*:

Eenige jaren geleden deelde wijlen de hoogleeraar *Numan*, destijds directeur der veeartsenschool te Utrecht, mij mede, dat hij kort na het in ons land uitbreken van de bekende longziekte onder het rundvee, was ontboden door Koning *Willem I*; dat deze hem had gevraagd, of het waar was, dat er eene bedenkelijke ziekte onder ons rundvee was uitgebroken; of hij deze ziekte voor zeer gevaarlijk hield, en zoo ja, wat er behoorde gedaan te worden enz. Ik heb hierop geantwoord, zeide de hoogleeraar, dat het uitbreken der ziekte, de longen allerhevigst aantastende, mij bekend was; dat ik die ziekte onberekenbaar en in de hoogste mate gevaarlijk achtte, en dat, wilde men den Nederlandschen veestapel niet aan onberekenbare nadeelen blootstellen, er zoodra mogelijk afdoende middelen tot uitroeijing behoorden in het werk gesteld te worden, en eindelijk, dat het daartoe volstrekt noodig was, de gemeenten, in welke de ziekte woedt, terstond te doen omsingelen door een militair kordon, terstond te doen afmaken al het in die gemeenten gevonden wordend vee, gezond zoowel als ziek, met verbod, om binnen 5 jaren nieuw vee in die gemeenten te brengen, zorg dragende daarbij voor vernietiging met huid en haar van het gedoodde zieke vee, voor reiniging der stallen, enz. Verschrikt antwoordde Z. Maj.: Een en ander is onmogelijk professor! ik heb er de magt niet toe, waarop ik zeide: Ik ben, Sire! geen regtsgeleerde maar veearts; kan volgens de hoogste wet, die van het algemeen welzijn, niet gebeuren hetgeen noodig is, dan gevoel ik mij gedrongen, U. M. te kennen te geven, dat naar mijn oordeel, binnen weinige jaren, de nadeelen, voortgevloeid uit eene meerdere of mindere verspreiding der ziekte, zeer verre zullen kunnen overtreffen de opofferingen, welke ik noodig acht. — De raad van den kundigen en voorzigtigen veearts werd niet gevolgd, en bekend zijn de uitkomsten der halve maatregelen, welke genomen werden. — Heeft men door de ondervinding nu geleerd? Ik geloof dat die vraag ontkennend moet beantwoord worden. — Het voornaamste schijnt zich te bepalen bij plaatselijke verordeningen en maatregelen, hier meer, elders zeker niet voldoende. Zoo leest men van het onraadzame van het afmaken van het door de pest aangetaste vee voor de veeartsenkundige onderzoekingen en kennis, en van eenvoudige afzondering van ziek vee, even alsof de smetstof binnen stallen zoude kunnen opgesloten worden! Aandoenlijk teedere zorgen voor de belangen van den handel schijnen hierbij weder als altijd eene hoofdrol te spelen.

In een ander artikel in hetzelfde blad leest men nog:

Om de runderpest zich met kracht te doen bepalen bij enkele plaatsen in ons land, is het een eerste vereischte voor ons gouvernement, den veeman de volle waarde van zijn onteigend vee te vergoeden. Dan zal geen enkele boer nalaten, zijn ziek vee aan te geven, en anders zal menigeen

alle lagen en listen bedenken, om er goedschiks van af te komen, en zoodoende de ziekte schrikbarend helpen verspreiden. Het is voor het gouvernement wel eene groote onderneming en eene kolossale uitgaaf, maar 't is beter met kracht te ageren, dan flauwhartig te zijn en maatregelen te nemen als het eigenlijk te laat is. Want bij fikse maatregelen zal slechts een gedeelte vergoed behoeven te worden; anders wellicht de geheele veestapel. Voor die groote uitgaaf zal 't wellicht het beste zijn een veefonds op te rigten, waarvan elk veehouder verplicht is deelgenoot te worden, en mogten de gelden, aldus bijeengebragt, nog niet toereikend zijn, dan kunnen opcenten geheven worden op de grondbelasting of op het personeel der landbouwers. Het gouvernement moet geen schade lijden, maar met kracht werken, want anders is de schade niet te voorzien voor den landman niet slechts, maar ook voor het algemeen. Want een groot verlies van vee zou eene buitengewone duurte verwekken, zooals bij vroegere kalamiteiten onder het vee eveneens het geval was. Behalve goede surveillance zal goede betaling aan het euvel paal en perk stellen. Dit is de meening van een landbouwer.

Ingezonden Stukken.

Mijn Heer de Redacteur!

Na een gedaan reisje van een dag of zeven, vond ik, bij mijne te huis-komst, onder de ingekomen stukken, brieven, enz., ook weér een verslag der zitting van den Gemeente-Raad van Dingsdag 5 September jl., als ook een Arnh. Weekblad van Zondag 10 September jl., dit laatste met een geleidend briefje, van den volgende inhoud:

Amice!

Daar ik meen te weten, u het Arnh. Weekblad in den regel niet leest, zoo haast ik mij om u nevensgaand nummer toe te zenden; aan het slot van de "Gemengde berigten" leest gij het volgende: *"Een vermaard politicus, A genaamd, is eensklaps te D. verzezen, sommigen zeggen door den gloed des ovens, anderen door de gisting des petroleums. Het laatste zal wel het ware zijn, te oordeelen naar den aanb."*

Ik zie duidelijk, dat dit op u betrekking heeft, maar ook even duidelijk, dat de schrijver daarvan al zeer bekrompene idees heeft; wie heeft toch ooit gehoord dat petroleum gisten kan. Maar genoeg, oordeel zelf.

Na groete

Uw Vriend enz.

Ik nam natuurlijk dadelijk het Arnh. Weekbl. ter hand, en las hetgeen mijn vriend mij alreeds geschreven had, doch legde ook al even spoedig genoemd blad met verachting ter zijde en schreef het volgende aan mijn vriend, dien ik daarbij genoemd Weekblad terugzond.

Amice!

Bijgaand het door u aan mij toegezonden Arnh. Weekblad in dank terug; gij kent mij te goed, dan dat ik iets zou geven om zijdelingsche scheuten in een publiek blad, evenwel, ik schaam mij den eernaam van Politicus niet, maar mij dunkt die van meening is dat politiek iets in betrekking staat met "den gloed des ovens of de gisting des petroleums", die toont daaruit maar al te duidelijk, dat het niet aan hem staat om te oordeelen over politieke zaken, want die is er nog te dom toe.

Na vriendelijke morgengroete,

Uw Vriend, enz.

Zoo als ik dan zeide, uw verslag van den Gemeente-Raad vond ik ook onder de ingekomen stukken.

Zoo ver ik weet, heb ik nu vier verslagen van u ontvangen, maar ik moet u ronduit zeggen, dat ik van al de vier nog geen ter hand nam, dat mij zoo interesseerde, als dit laatste; het is zoo rijk van inhoud en geeft mij zoo veel stof tot schrijven, dat ik mij genoodzaakt zal zien, om mij van tijd tot tijd te bekorten, anders zou ik te veel plaats in uwe kolommen innemen. ja! mogelijk een geheel nummer van uw blad vullen.

De Heer VERVOORT vindt al dadelijk aanleiding om, met het oog op de ingekomen missive van Gedeputeerde Staten, betreffende de goedkeuring van het Raadsbesluit van 14 Julij jl., om te verkoopen of in erfpacht af te staan het terrein, waarop het huis van den scheepsbouwmeester de Goede gestaan heeft, in bedenkning te geven, dit besluit niet terstond tot uitvoer te brengen.

De redenen, die de Heer VERVOORT hier voor heeft, legt hij dadelijk niet bloot, maar als wij alleen dit verslag maar overzien, waar wij zijn naam en zijn spreken zoo dikwerf aantreffen, dan geven ons die bij herhaling zoo gegronde redeneringen zekerheid genoeg, dat het later wel zal blijken, dat ook deze woorden niet onbedacht daarheen gesproken zijn.

»De Voorzitter is van hetzelfde gevoelen, met het oog op een stuk die zaak betreffende, dat hij voor zich heeft liggen».

Dit stuk kan naar onze opvatting niet anders zijn, dan het adres van den Heer Doijer.

De inhoud daarvan, ons zoo duidelijk in uw verslag weér gegeven, — doet ons den Heer Doijer kennen als iemand, die partij van de gelegenheid weet te trekken; immers: als men zijn verzoek zoo oppervlakkig beschouwt, zou men zeggen: er wordt veel geproponeerd, dat aannemelijk voor de stad is, maar men zou dan voorbij zien, dat de stad ook zelf wel een mooien tuin, enz. kan aanleggen, waarbij ze dan toch nog altijd het regt aan zich behoudt, om ten allen tijde dat terrein af te staan aan ieder, die maar lust tot timmeren heeft.

Dit laatste zou den Heer Doijer minder bevallen, want daardoor wordt zijn pand niet beter: het uitzigt toch van zijn huis zoude dan aan die zijde verloren gaan.

Een en ander schijnt den Heer Doijer goed te begrijpen, daarom alle respect voor zijne scherpzinnigheid, maar toch hopen wij, dat de commissie, in wier handen de zaak thans gesteld is, de belangen der stad niet uit het oog zal verliezen. Wie zou niet met mij daar ter plaatse liever een sierlijk gebouw zien, dan een mooien tuin? Mij dunkt voor beide is er nog plaats.

»De Voorzitter vraagt nu namens B. en W. magtiging, om eene som van f 8000 te besteden, tot aankoop van een terrein en gebouw», enz.

Het doel waarvoor dat gebouw zou dienstig worden gemaakt, geeft ons uw verslag ook duidelijk aan.

Het spijt mij dat de Heer TIMMERS VERHOEVEN ook een voorstel had van dezelfde strekking; ik meen toch, dat die, als lid der plaatselijke schoolcommissie, wel het beste zou weten, dat de stad localiteiten genoeg bezit, waardoor veel van dat geld kon gespaard worden. Uit dit laatste blijkt al dadelijk, dat ik niet voor aankopen van oude huizen ben.

Hoewel het niet raadzaam geoordeeld wordt om dadelijk te zeggen

welk pand of bedoeld wordt, zoo blijkt er toch uit, dat men het oog heeft op een pand, waar vroeger al een soortgelijke kostschool, uitsluitend voor meisjes, geweest is, en dat thans ledig staat, om dat een der raadsleden het onlangs verlaten heeft.

De verkoopster zou hartelijk lagchen, als zij er f 8000 voor in een builtje had; neen! zoo hoog zijn immers de panden niet, in ons verlaten Doesborgh?

De school van den Heer Renssen, met het huis door ZEd. thans bewoond, is uitermate geschikt, vooral als dit laatste de noodige verandering ondergaat.

Vraagt men, waar moet dat gedeelte der school, dat nog bestaat, dan blijven? Zoo kan dat dunkt mij zeer gevoegelijk verhuizen naar het gymnasium, waar ook al door de geheele omkeering in het schoolwezen, ruimte genoeg voorhanden zal zijn.

Ik ken zeer tevreden, dat het voorstel van den Voorzitter, door de noodige wijziging, nu altijd nog vrij handelen zal geven voor den Raad, die — met het oog op het spreken van den Heer VERVOORT, waarmede wij aanvankelijk geheel sympathiseren — zeker een besluit zal nemen, de Bestuurders van Doesborgh waardig.

Eindelijk hooren wij dan eens weér iets van de brandspuit; die het verslag leest, zal het besluit zien, hetwelk dien aangaande is genomen.

Wij zullen dan nu krijgen een put of reservoir; wat of het worden zal weet ik niet, hoewel het besluit al reeds is genomen. Mij dunkt, er is nog al een groot verschil tusschen beide, ofschoon men een welwater-put ook gevoegelijk reservoir in deze zou kunnen noemen, maar zulks zal niet bedoeld worden; neen, wij meenen te mogen veronderstellen, dat hier een gemetselde bak zal bedoeld zijn; is dat zoo, dan roep ik uit O! O! jammer van het geld, daaraan ten koste te leggen, tenzij dat men daar dagelijks frisch water kan inbrengen. Water is immers ook aan bederf onderhevig?

De opmerking van onzen Opperbrandmeester is naar mijn oordeel van allen grond ontbloot; wie toch zou durven beweren, dat er aan die pomp, daar geplaatst, niet evenveel manschappen zouden benoodigd zijn, dan bij een tweeden aanjager? Wordt dit dan ook geen pomp voor een aanjager?

Ik mag de herbenoeming van den Heer SCHATTENKERK als Wethouder niet stilzwijgend voorbij gaan. Ik wil alleen daaromtrent den wensch te kennen geven, dat ZEd. Achtb. de belangen van Doesborgh eens regt ter harte mag nemen, opdat Doesborghs ingezetenen gezegende vruchten mogen plukken van zijn Wethouderschap.

De behandeling der Gemeente-rekening over 1864 komt nu aan de orde, maar ik bemerk al voortschrijvende, dat mijn brief al te lang wordt, en zal mij dus moeten bekorten. Daarover dan niets anders dan dat de discussien zeer interessant zijn, en der moeite over waardig dat ze gelezen worden.

De uitdrukking van den Heer NIJENHUIS is zeer koddig, en heeft wel niet veel te beteekenen als men ziet, dat de Voorzitter die bezwaren zeer gegrond oplost, maar toch, het deed mij genoeg ZEd. ook eens iets heeft gezegd, en ik hoop dat andere zwijgende leden eens een voorbeeld aan dezen eersten stap van vooruitgang zullen nemen.

Vervolgens zie ik "dat er voortaan 2, pCt. Perceptiegeld van het $\frac{1}{2}$ der opbrengst van de rijksbelasting op het personeel, door de gemeente aan het rijk zal moeten worden opgebracht." Ik begrijp niet waarom men alhier niet, zoo als in andere gemeenten, ten minste pogingen in het werk zal stellen, om daarvan verschoond te blijven.

De opmerking van den Heer VERVOORT, met andere woorden "dat de stad voortaan den Gasthuisvader maar in zijn geheel voor rekening van het Gasthuis en diens fondsen moest overlaten" is zoo juist, dat ik hoe langer zoo meer mijne ingenomenheid met zulke raadsleden betuig, en hoopende ben, dat wij allengs meer zulke degelijke mannen als onze bestuurders mogen zien optreden; de fondsen van het Gasthuis zijn toch zoo ruim, dat de stad waarlijk niet behoeft te helpen.

Eindelijk nog eene vraag om den Heer TIMMERS VERHOEVEN, omtrent eene voordragt tot de benoeming van een Architect, met eene korte beantwoording van den Voorzitter. Geduld! Mijnheer TIMMERS, geduld! in Doesborgh gaat men niet driftig, maar zeker te werk.

DOESBORGH, 12 Sept. 1865.

A.

Mijn Heer de Redacteur!

Aan het slot van mijnen vorigen leest gij de woorden: »Geduld! Mijn Heer TIMMERS, geduld! in Doesborgh» enz. enz.

Daar over nadenkende, kwam ik tot de conclusie, dat het al spoedig zou schijnen, alsof ik te zeer behoorde tot die Doesborghers waarop ik den Heer TIMMERS wees, indien ook dezen brief, even als den vorigen, al weder een week later in uw blad werd opgenomen. Dat achterlijke, van mijne zijde, zou met regt aanleiding kunnen geven, dat oordeelvellingen als deze: »anderen wil hij inlichten en zelf gaat hij aan dat euvel mank.»

Zie hier dan redenen, waarom ik mij haast u dezen nog vroegtijdig genoeg toe te zenden, om dien, indien het u eenigzins mogelijk is, gelijktijdig met mijn vorigen in het eerst volgend nummer van uw blad op te nemen.

Ik zie mij dan vooral dezen keer genoodzaakt, zoo kort mogelijk mijne zienswijze mede te deelen; immers de beperkte tijd die er maar disponibel is, als ook de ruimte die ik in uw blad zou innemen, zijn redenen genoeg ter verontschuldiging.

Indien ik uw Verslag zoo in zijn geheel overzie, dan schijnt de reden, dat de Raad op Vrijdag 15 September j. l. zitting hield, hoofdzakelijk deze te zijn: »dat door Gedeputeerde Staten, ook ons Gemeente-Bestuur is uitgenoodigd de noodige voorzorgen te nemen, tot afwering der thans heerschende veepest».

Ik dacht daar juist aan een vraag, gedaan door een der leden, en voorkomende in uw Verslag van 31 Aug. j. l., namelijk, »of het niet goed zoude zijn zoo lang de besmettelijke veeziekte heerscht, de Doesborghsche veemarkt op te heffen, en tevens om eene keuring te hebben van het Varken- en Rundvleesch? Indien aan die zaak toen dadelijk de noodige aandacht was verleend, zou het dan niet zeer streelend, ja eervol voor ons Gemeente-Bestuur zijn geweest, als het dadelijk aan Gedeputeerde Staten had kunnen verwittigen: »dat, of dat, is reeds in die zaak door ons gedaan».

Omtrent de localiteit voor het instituut, verwijs ik den lezer naar vorigen brief, waaruit blijkt dat mijne zienswijze, ook later die van B. en W. is geworden, ten minste zoo ver het huis van Mevrouw Meijer hierin betrokken is.

Het plan van den Heer DE RIJK, betreffende het maken van teekening en bestek van het bedoeld gebouw, door de op de voordragt geplaatste sollicitanten naar de betrekking van Architect, is, oppervlakkig beschouwd, wel niet verwerpelijk, maar bij eenig nadenken moet men toch zeggen, dat men zich zou blootstellen aan misleiding. Ieder der sollicitanten, stond bij te weinig eigene kennis toch altijd nog den weg open, om zulk een teekening en bestek door een ander te laten vervaardigen?

Ik sluit dezen onder voorbehoud, om in een volgenden, het spreken van den Heer WILMERINK, omtrent de vernieuwing van het zuiveringstoestel aan den watermolen, alsmede het antwoord van den Voorzitter daarop, te beoordeelen; als zijnde voor mij en zoo velen in Doesborgh, van te veel belang om daarover niets te zeggen.

DOESBORGH, 16 September 1865.

A.

ADVERTENTIE.

De Notaris VAN DER DUSSEN, zal

Woensdag den 27 September 1865, des morgens ten 9 ure, ten verzoeken van den Heer J. A. IN-SINGER, op het Buitenverblijf „BEELHORST” te Brummen, publiek erfhuishoudwijze verkoopen:

Eenige Meubilaire en andere roerende Goederen, als:

Diverse Mahonijhouten MEUBELN en HUIS-RAAD, eene IJzeren Brandkast, Wagens, Karren, Stal- en Landbouwgereedschappen, een Utrechtsch Speelwagentje, een, in goeden staat zijnde Vischzegen, Melkbeesten en Malen, een Os, enz. — Voorts 2 antique gebeeldhouwde en vergulde Schoorsteenstukken met Schilderijen, ter grootte van 5 vierk. el, 2 op Doek geschilderde Panelen, met houten randen, enz. enz.

Een en ander te bezichtigen op Dingsdag, den 26 September e. k., van 'smorgens 10 tot 'snamiddags 4 uren, tegen 10 cents de persoon voor de armen.

AANZIENLIJKE VERKOOPING

VAN

EIKEN-, BEUKEN-, IJPEN- en WILLIGENBOOMEN, enz.

Mr. W. J. C. PUTMAN CRAMER, Notaris te Zutphen, zal op Woensdag 4 October 1865, des voormiddags om 10 uren, ten huize van J. W. VAN DER MEIJ in het Logement de Roskam te Gorssel, publiek verkoopen:

a 425 stuks EIKENBOOMEN, waaronder zeer zwaren en geschikt voor Molenassen.

b 182 stuks BEUKENBOOMEN.

c 64 stuks WILLIGENBOOMEN.

d 11 stuks IJPENBOOMEN.

e Onderscheidene perceelen EIKENBOOMEN, geschikt voor Schelhout, benevens BEUKEN- en fijne DENNENBOOMEN.

Alles op stam staande op het Landgoed de KOLLENKOLK in den kring van Dorth onder Gorssel en aan te wijzen door ALBERTUS VELTKAMP aldaar.

Nadere informatiën zijn op franco aanvraag bij genoemden Notaris te bekomen.

FINALE VERKOOP

ten huize van SCHAARHULS te Zevenaar, op Donderdag den 21sten September, des middags om 12 uur precies, van de volgende LANDERIJEN, onder Duiven en Groessen gelegen, in de nabijheid van Zevenaar, welke den 7den September zijn ingezet, als volgt:

- 1°. Het Veldslag te Duiven, groot 3 bunders, 15 roeden, 20 ellen, op f 4000.
- 2°. Groessenerweide, groot 3 bunders, 48 roed. 40 ellen, op f 4000.
- 3°. Weide, het Oudbroek, groot 4 bunders, 42 roeden, 20 ellen, op f 8100.
- 4°. Bouwland en Bosch, de Rechterstrijp, groot 4 bunders, 73 roeden, 20 ellen, op f 3500. Massa op f 20600.
- 5°. Stokmansmeten, groot 2 b. 84 r. op f 2600.

Er kan nog gehooft worden, ten kantore van den Notaris PLIESTER te Zevenaar.

BURGERLIJKE STAND TE DOESBORGH,

van 13 — 19 Sept. 1865.

Ondertrouwd: Geene.

Gehuwd: J. Barink, met A. van Tent Becking.

Bevallen: P. Waanders, geb. Stap, Z. — C. G. Remmelink, geb. van Hulsteijn, D. — J. G. Baars, geb. van Ree, Z.

Overleden: J. Tewissen, huisvrouw van P. Rijken, 66 j.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 18 September 1865.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	.	61½
4	"	"	"	"	"	96
2½	"	Spanje	.	.	.	39½
3	"	"	binnenl.	.	.	39½
3	"	Portugal 1856/1863	.	.	.	45½
5	"	Russen 1828/29	.	.	.	
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	.	82½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	.	58½
5	"	"	National	.	.	62½
5	"	Amsterd.	.	.	.	79½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 4, Disconto pCt. Prijzen der Coupons: Metall. / 26.30. Dito Nat. / 28.20. Diverse Engelsche per L / —.—. 3 pCt. Eng. Russ. L / —.—. Fransche / 56½. Belg. / 56½. Pruis. / 34½. Hamb. Russen / 30½. Russen in Z.R. / 30½. Papieren R. / —.—. Poolsche in Fl. / —.—. Napelsche / —.—. Spaansche / 2.35. Amerikaansche Dollars / —.—.

GRONINGEN, den 15 September 1865.

70 P. Jarige Tarwe / 7.50 à / 7.70. 66 P. Nieuwe dito / 6.30 à / 6.50. 70 P. Dito dito / 6.90 à / 7.10. 75 P. Dito witte / 0.00 à / 0.00. 66 P. Nieuwe Rogge / 5.55. 70 P. Dito / 6.15. 70 P. Buitenlands / 6.25. 62 P. N. Grijze Boekweit / 4.30. 65 P. Dito / 4.90. 62 P. N. Zw. Z. dito / 4.20. 66 P. Dito / 5.00. 52 P. N. Winter Garst / 3.90. 56 P. Dito / 4.30. 60 P. N. Knobbe Garst / 4.25. 44 P. N. Dikke Haver / 3.20 à / 0.00. 50 P. Dito / 3.80 à / 0.00. 36 P. Witte Voer Haver / 2.55. 40 P. Dito / 2.90 à / 0.00. 38 P. Zw. Voer / 2.50. 44 P. Dito / 3.30. Paardeboonen / 5.60 à / 6.25. Gort (grove) / 6.75 à / 0.00. Dito (puik) / 7.25. à / 0.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 9.20 à / 13.00. Koolzaad / 11.00 à / 14.90. Geel Mosterzaad / 0.00 à / 00.00. Raapolie / 43.50. Lijnolie / 37.00. Raapkoeken 1040 stuks / 85.00. Lijnkoeken 104 stuks / 00.00 à 00.00.

ARNHEM, den 15 September 1865.

N. Tarwe / 8.00 à 9.75. Rogge / 6.40 à 6.60. Boekweit / 5.25 à 6.00. Garst / 4.70 à 5.00. Z. Haver / 4.00 à 4.50. L. Haver / 3.40 à 3.90. Witte Boonen / 00.00. Duivenb. 7.60. Gr. Erwten / 0.00 à 0.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwten / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwten / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 1.20 à 1.60. Boter 126 à 156 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 16 September 1865.

N. Tarwe / 7.50 à 9.00. Rogge / 6.20 à 6.40. Boekweit / 5.40 à 6.00. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.25 à 3.75. Aardappelen / 1.20 à 1.50. Boter 115 à 122 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 14 September 1865.

N. Tarwe / 8.00 à 9.60. Rogge / 6.20 à 6.60. Boekweit / 6.00 à 6.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 4.00 à 4.50. Boter / 22.00 à 25.00. N. Aardappelen / 1.80 à 2.00.

DEVENTER, den 15 September 1865.

Tarwe / 8.50 à 8.75. Rogge / 6.40 à 6.70. Boekweit / 5.00 à 5.75. Garst / 4.00 à 4.50. Haver / 0.00 à 0.00. Boter 1e soort / 22.50 à 24.50. 2e soort / 19.00.

VERTREK DER POSTEN TE DOESBORGH.

BUSLIGTING.

Naar Arnhem, Nijmegen, Zevenaar, enz., des morgens ten 5½ ure. Naar Keppel, Doetinchem, Terborgh, Winterswijk, enz., des morgens ten 9 uur en des middags ten 3 uur. Naar Velp, Arnhem, Holland, Zutphen, Deventer, enz., enz., des morgens ten 9½ ure en des middags ten 1½ ure. Naar Arnhem, Holland, enz., des avonds ten 5½ ure. Naar Keppel en Doetinchem, des avonds ten 5½ ure.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.
ZOMERDIENST.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle & Kampen, Maandags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 11 uur. En slechts tot Deventer: Dingsdags, Woensdags, Vrijdags & Zondags, namiddags circa 12½ uur. Naar Arnhem & Nijmegen, Zondags, Dingsdags & Vrijdags, namiddags circa 2 uur. Naar Arnhem & Rotterdam langs de Lek, Maandags, Woensdags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 10 uur 50 minuten.

SCHROEF-STOOMBOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», van H. Kersken, vaart van Doesborgh naar Amsterdam wekelijks iederen Zaturdag morgen en van Amsterdam wekelijks iederen Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

SCHROEF-STOOMBOT »OUD-CONTROLEUR TENGBERGEN», van J. C. Vermeulen, vaart van Doesborgh naar Rotterdam wekelijks iederen Zaturdag morgen 4 uur, en van Rotterdam wekelijks iederen Dingsdag avond 7 uur. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Gedrukt bij W. BECKING te Doesborgh.

BIJVOEGSEL

Bij het Weekblad „KONING & GRONDWET“.

GEMEENTERAAD VAN DOESBORGH.

Zitting van Vrijdag 15 September 1865.

Afwezig de Heer TIMMERS VERHOEVEN.

De Notulen worden gelezen, en daarop door den Voorzitter een paar aanmerkingen gemaakt, die door verandering hersteld worden; terwijl door den Heer VERVOORT eene opmerking gemaakt wordt, die evenwel door den Voorzitter wordt wederlegd; waarna ze worden goedgekeurd.

Aan de orde is de beëdiging van het benoemde lid, den Heer VAN MARLE, die in de vorige Vergadering afwezig was; door eene daartoe benoemde commissie binnen geleid zijnde, wordt hem door den Voorzitter te kennen gegeven, dat zijne geloofsbrieven zijn in orde bevonden, en tegen zijne benoeming bij Gedeputeerde Staten geene bezwaren zijn gerezen. Hierop legt hij in handen van den Voorzitter den gevorderden eed af en neemt op nieuw zitting.

Ingekomen zijn:

- 1°. Besluit van Gedeputeerde Staten, Provinciaal blad N°. 83, houdende uitnoodiging aan de Gemeente-Besturen tot het voorloopig schorsen der Veemarkten en het beramen van maatregelen tot afwering der veepest.
- 2°. Dito besluit, Provinciaal blad N°. 84, bevattende uitnoodiging aan de Gemeente-Besturen, om zoo spoedig mogelijk de besluiten te willen inzenden, welke door de Gemeente-Raden naar aanleiding van het hierboven genoemde besluit zijn genomen.
- 3°. Dito besluit, Provinciaal blad N°. 85, ter mededeeling van de meening der hooge regering omtrent de heffing der Gemeente-opcenten, bij eene herziening der Plaatselijke belastingen.
- 4°. Dito besluit, Provinciaal blad N°. 86, bevattende uitnoodiging aan de Gemeente-Besturen, om de ondernemers van Stoombootdiensten, die vee vervoeren, te doen aanmanen, om de plaatsen op hunne booten, waar vee heeft gestaan, dadelijk na de ontschepping zorgvuldig te doen reinigen.

De Voorzitter geeft te kennen, dat is ingekomen het rapport van de commissie, belast met de uitbrenging van advies op het adres van den Heer *Doijer*, om het terrein, waar het huis van den scheepsbouwmeester *de Goede* gestaan heeft, in erfpacht te mogen hebben, om daarvan eenen tuin met koepel of priel te maken, in het vorige verslag breedvoeriger gemeld.

Na eenige gemaakte bedenkingen en bezwaren van den Heer *Doijer* te hebben weerlegd, adviseert de commissie ten slotte, om ten deele aan het verzoek van den adressant te voldoen.

De Voorzitter stelt hierop voor, om het adres van den Heer *Doijer* en het rapport der genoemde commissie op de secretarie der Gemeente voor de leden van den Raad ter lezing te leggen en in eene volgende Vergadering deze zaak te behandelen. Wordt zonder stemming goedgekeurd.

Aan de orde zoude zijn, de behandeling van de verordening op den in- en doorvoer van vee in deze Gemeente, ter voorkoming van de thans heerschende besmettelijke ziekten onder het vee; doch de Voorzitter stelt voor, dat de Raad vooreerst moge besluiten tot de tijdelijke schorsing der veemarkten in deze Gemeente; welk voorstel zonder stemming wordt goedgekeurd.

De bovenbedoelde verordening ter tafel gebracht zijnde en de discussiën daarover geopende wordende, waaraan bijna al de leden deel nemen, wordt besloten de hiernavolgende verordening vast te stellen:

De Raad der Gemeente Doesborgh.

Gelet op de Artikelen 161 en 171 der Gemeente-wet.

Heeft goedgevonden:

Vast te stellen de navolgende Verordening, houdende maatregelen om de verspreiding der besmettelijke ziekten onder het Vee te voorkomen.

ART. 1.

Alle in- en doorvoer van Rund- en Wolvee, hoegenaamd, in de Gemeente Doesborgh, hetzij te land hetzij te water, is verboden, tenzij gedekt door eene verklaring, afgegeven door een geëxamineerd veearts, waaruit ten duidelijkste blijkt: 1°. dat het bedoelde Vee gezond is, en 2°. dat het uitgevoerd is uit eene Gemeente, waarin hoegenaamd geene besmettelijke ziekte heerscht. Zoodanig eene verklaring blijft slechts 12 uren van kracht.

ART. 2.

Gelijk verbod en dezelfde verklaring geldt voor alles, wat afkomstig is van Rund- en Wolvee, zoo als: Vleesch, Hoornen, Klaauwen, natte Huiden, Wol, enz. Gerookt vleesch is in deze bepaling niet opgenomen.

ART. 3.

Ongeacht de bepalingen in Art. 1 opgenomen, zal geen Rund- of Wolvee in de Gemeente mogen worden in- of doorgevoerd, dan na te zijn onderzocht door een of meer, daartoe door het Gemeente-Bestuur aan te wijzen, ambtenaren.

ART. 4.

De overtreding dezer verordening zal gestraft worden met eene geldboete van vijf en twintig gulden, of gevangenisstraf van 3 dagen.

ART. 5.

Onmiddellijk na afkondiging, treedt deze verordening in werking.

Verder wordt besloten om bovenstaande verordening te doen drukken en aan de verschillende omliggende Gemeenten rond te zenden, ter afkondiging.

Hierna volgt eene mededeeling van den Voorzitter namens B. en W., dat zij het gebouw, behoorende aan Mevrouw de Wed. *Meijer*, laatst bewoond door den Heer *Stuten*, en door hen in de vorige Vergadering bedoeld, tot inrigting voor het gesubsidiëerde instituut, onderzocht en minder geschikt bevonden hebben, dan zij zich hadden voorgesteld, dewijl de kosten veel hooger zouden loopen dan men aanvankelijk beraamd had. Zoo zoude dat gedeelte, hetwelk voor de School moest bestemd worden, eene som van f 4000 à f 6000 vorderen om goed ingerigt te zijn, en bovendien zoude aan de woning nog minstens f 800 moeten besteed worden tot reparatie, zoodat men al spoedig tot een bedrag van f 15000 zoude komen. Verder zegt de Voorzitter, dat B. en W. het oog geslagen hebben op de oude Infermerie, en hun door den waarnemenden Architect is medegedeeld, dat op dit terrein voor eene som van f 9000, eene geschikte woning met School zoude daar te stellen zijn.

De Heer *WILMERINK* maakt de opmerking, bevreesd te zijn, dat dit terrein te klein zoude zijn voor eene geschikte Woning, School en Tuin, tot het houden van eene Kostschool.

De Voorzitter beantwoordt den vorigen spreker, en zegt, van meening te zijn, dat deze zich vergist met de grootte. Dat het de bedoeling zoude zijn, om School en Woning, als benedenverdieping voor aan de Paardenmarkt te maken, en op de tweede verdieping over deze heen, lokalen in te rigten bepaaldelijk tot gebruik voor het houden van kostleerlingen.

De Heer *VAN MARLE* vraagt: of de openbare uitgebreid lagere School met Woning, van den Heer *Renssen*, niet tot dat einde konde worden ingerigt. Hierop antwoordt de Voorzitter, dat er aan het Woonhuis van den Heer *Renssen* wel is gedacht; doch dat daaraan nog veel geld ten koste gelegd zoude moeten worden, en dan nog te klein zijn. Dat men daarenboven nog eene School en Woning moet hebben voor de openbare lagere School voor betalende kinderen.

De Heer *BERENDSEN* vraagt verder, of het huis van Mevrouw *Meijer* niet tegen een minder bedrag te koop zoude zijn; doch de Voorzitter zegt te weten, dat de eigenaresse het tot geen minderen prijs zoude willen afstaan; dat, alware het minder te krijgen, het toch te hoog zoude loopen, omdat het tot de inrig-

ting voor bedoeld einde nog te veel kosten zoude vorderen, en het bovendien nog met drie uitgangen is belast.

De Heer *DE RIJK* geeft in bedenking of de School van den Heer *Renssen*, niet voor beide Scholen, (Instituut en gewoon lagere School) zoude in te rigten zijn. Waarop de Voorzitter zegt, dat het naar zijn inzien onmogelijk is, en dat het, al ware zulks het geval niet, tot verwarring aanleiding zoude geven.

Nadat de Heer *VERVOORT* nog de opmerking maakt, dat men het gebouw op het terrein van de oude Infermerie, wel vooruit zoude kunnen brengen en daardoor grond winnen, stelt de Voorzitter voor, dat de Raad besluite, of men het gebouw van Mevrouw de Wed. *Meijer* zal koopen, ja dan neen, en zoo niet, om dan aan den eerlang te benoemen Architect op te dragen, om van een gebouw tot beoogd doel op gezegd terrein, een teekening, bestek en begroting van kosten te maken, ten einde dit ter beoordeeling van den Raad te stellen.

De Heer *DE RIJK* het woord bekommende, wenscht dat men door ieder der op de voordragt geplaatste sollicitanten naar de betrekking van Architect, een teekening en bestek van bedoeld gebouw zal laten maken, waaruit men dan beter over hunne bekwaamheid konde oordeelen en waarna men zich bij de benoeming konde regelen.

De Voorzitter zegt, dat hij zich niet met dat voorstel niet kan vereenigen; dat hij het in de eerste plaats voor de betrokken sollicitanten te kostbaar en te moeilijk vindt, en ten tweede, dat het voorstel, naar zijne meening, van dien aard is, dat hij, voor zijn persoon, zoo hij als sollicitant op de voordragt stond, verzoeken zoude van de lijst te worden geschrapt.

De Heer *DE RIJK* blijft intusschen bij zijn voorstel, met deze wijziging: om een premie toe te staan van f 200 voor de beste teekening en het beste bestek.

De Voorzitter brengt hierop zijn voorstel in rondvraag, waarop wordt besloten van den koop van het genoemde huis af te zien en alsnu gevolg te geven aan het tweede gedeelte van dat voorstel.

Daarna het voorstel van den Heer *DE RIJK* in rondvraag gebracht zijnde, wordt dit met 6 tegen 4 stemmen verworpen. Vóór stemden de Heeren: *WILMERINK*, *BERENDSEN*, *VERVOORT* en de Voorsteller.

De Heer *WILMERINK* spreekt nog ten slotte over de vernieuwing van het zuiveringstoestel aan den watermolen, waarop de Voorzitter te kennen geeft, dat men wel daaraan gedacht, maar beter geoordeeld heeft, daarmede te wachten tot de herstelling van den molen.

Niemand iets meer voor te stellen hebbende, wordt de Vergadering gesloten.